

Nucli antic de Canyamars

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Nucli urbà de Canyamars
Emplaçament	A l'extrem de llevant del nucli urbà de Canyamars
Alçada:	220m

Coordenades:

Latitud:	41.60118
Longitud:	2.44769
UTM Est (X):	453974
UTM Nord (Y):	4605645

Classificació

Número de fitxa	08075-164
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XI-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris

Fitxes associades:

[La Barberia](#)
[Can Piqué](#)
[Can Llibre del Carrer](#)
[Can Pifanyo](#)
[Cal Carnisser](#)
[Sant Esteve de Canyamars](#)
[L'Hostal Nou](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
----------------------------	---------------------

Descripció

Conjunt arquitectònic i urbanístic de perímetre irregular que conforma el casc antic de Canyamars. Està situat a l'extrem de llevant del nucli urbà, entre les zones residencials de Can Canyamars (al nord-oest) i Can Figueres (a ponent), l'inici del veïnat de Rupit (a llevant) i la riera de Canyamars (a migdia). El traçat del nucli urbà està definit pel pas de la carretera B-5101 de Dosrius a Canyamars, que finalitza a l'entrada del casc antic per la banda de ponent. El nucli es va desenvolupar a la banda de migdia de l'església parroquial de Sant Esteve, situada al centre d'una petita elevació que la transforma en una fita dins del territori. Es caracteritza per un seguit de carrers de perfil estret, amb edificacions en general entremetgeres, de planta rectangular i distribuïdes en planta baixa i una o dues plantes pis. La majoria es cobreixen amb cobertes de teula àrab d'una i dues vessants. Presenten trets significatius com obertures emmarcades en pedra i decoracions destacables.

Història

Les primeres dades de població del municipi de Dosrius són de mitjans del segle XIV. Així doncs, en el fogatge de l'any 1358 hi consten 39 focs per a Dosrius i Canyamars. Posteriorment, en el fogatge dels anys 1365-70 hi ha 53 focs i en el de l'any 1378, 47 focs. A finals del segle XV, en el fogatge de l'any 1497, es comptabilitzen 30 focs per Dosrius i Canyamars. L'església parroquial està documentada des de l'any 1324 i, pel que fa a les primeres masies, que en aquell moment eren disperses, també es documenten a partir dels segles XIV-XV. Pel fogatge de l'any 1553 tenim notícia de més cases i masies. Entre els segles XVII i XVIII, l'aparició de masies disperses continua, tot i que també es va formant una sagrera a la banda de migdia de l'església parroquial (la Barberia, Can Pifanyo, Can Llibre del carrer). A mitjans del segle XIX, els carrers del voltant del temple ja estan conformats (carrer de Sant Esteve i carrer de Sant Josep). En un llibre de registre de retolació de carrers i numeració de cases del quinquenni 1860-1865, dins del veïnat de l'Església de Canyamars, hi consten catorze edificis i setanta quatre habitants. Posteriorment, entre finals del segle XIX i principis del XX, el creixement del nucli urbà de Canyamars es dispara per la construcció de la carretera B-5101 (1914-1917) i l'increment de l'estiueig relacionat amb la salut. A mitjans del XX, la creació de l'empresa Manufactures Canyamars, situada a l'extrem sud-est del casc antic, i el naixement dels habitatges de segona residència incrementen el perímetre (camí de la Creueta, camí del Pou del Glaç i el primer tram del carrer Major, entre les cases de Can la Sèbia i Can la Miguelita i el camí del Pou del Glaç). L'any 1972 s'incorpora la plaça de la Germandat de Sant Josep (a l'extrem de ponent del casc antic).

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RU.02/247; p. 22-41. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 8.

